

Hát nem szintazonképp adom ki a páramat,
mint ahogyan a kútba ugrott cselédlány
avagy a falhoz vágott macskakölyök,
aminek agyveleje fölkenődik
a vakolat durva rögeire?

Rába György

PANASZKODÁS KLIÓRA

Szóltak Ezek mért igyekeztek
kérelhetetlen felperesnek
gyűjteni érvet rajtaveszthet
egyszerű tanu is

Feleltem lennék csak a néző
mindig a harmadik személy ő
az érintetlen kívülélő
ki csak benevezett

A TÖRTÉNELEM SZÍNJÁTÉKA

Megismertem a történelmet az ember egén
tűző derengő napokat alattuk sült didergett szegény
mi lett nemzedékek naprendszerével elenyésztek
cserepenként forgatja ki ásó az egykori büszkeséget
mutassatok nekem kétezerben császárokat
ha akad egy az is molyos múzeumi darab
hova tűnt a hozzájuk tartozó céció hetyke pompa
szorongó kegyencek szolgasereg azt megleled talonba
hierarchiáját az alázat mindig újratermeli
írmagjukból kelnek ki új korszak főnökei
az vigasztal hogy ők nem az órajáték figurái
huszonnégy óra mulva nem fognak megint előállni
nem kezdik előlről illékony délibábéletüket
akik folytatják más játékszabályt szerkesztenek
szerepében változatlan csupán az epizodista
holnap némajátékos aki csak az ajtót kinyitja